

September 2023

GKS

NEDERLAND

Sai Ram, lieve mensen

Na afwezigheid van een maand eindelijk weer een nieuwsbrief!
Op 17 juli jl. hebben we een overweldigend bezoek van Mohanji aan onze Sai Tempel beleefd. Hierop volgend zijn Carla en ik vertrokken voor een reis naar Tibet waarover meer in deze nieuwsbrief.
Verder hebben we Lennart uitgezwaard die een functie als Shirdi Tempel priester in Slovenië heeft aanvaard.
Het stof, na alle commotie, lijkt nu wat neer te dalen en komen we in rustiger vaarwater. Tijd voor reflectie, wie weet ook voor jullie na de zomer.

Love, Carla & Kannaiah

*Hoe lang je reis ook lijkt te zijn, er is nooit meer dan dit:
één stap, één ademhaling, één moment...*

NU.

~ Eckhart Tolle ~

Even voorstellen: Sita van den Nieuwendijk

Maandagenda

September

SEPTEMBER

4 september (Maandag) Rudrabishekam 19:30uur

10 september (Zondag) Bhajans/Sathsang 10:30uur

Bijdrage aan de lunch wordt gewaardeerd.

11 september (Maandag) Rudrabishekam 19:30uur

18 september (Maandag) Rudrabishekam 19:30uur

25 september (Maandag) Rudrabishekam 19:30uur

EVEN VOORSTELLEN...

“Ik was totaal overrompeld dat dit kon in Nederland en hield het, zoals je snapt, niet droog. Wat een Godsgeschenk, dit stukje Baba in Nederland!”

Lieve mensen,

Toen Carla mij vroeg om iets over mijzelf te vertellen, wist ik eigenlijk niet zo goed waar ik moest beginnen. Dus begin ik maar bij wat voor mij het bewuste begin was van mijn reis met God, mijn ziel, Sai of hoe Het ook benoemd of ervaren wordt.

Ik ben opgegroeid in een antikerkelijk gezin en was vijftien jaar toen ik een ervaring kreeg waarvan ik absoluut zeker was dat als God bestond dit was wat ik had gevoeld. Ik zat op een avond op mijn bed en voelde mij ineens omhuld door een deken van pure liefde, die mij optilde en tranen van dankbaarheid drupten uit mijn ogen. Deze ervaring bracht mijn zoektocht opgang. Ik wilde ontdekken wie of wat God was.

In de jaren daarna ontdekte ik vooral wat God niet was. Voor mij was Het alomvattend en hoorde niet thuis in een religie met vastomlijnde regels. Ik las alles wat los en vast zat op dit gebied en zo ook 'Autobiografie van een Yogi'. Na het lezen van dat boek In 1969 had ik nog maar één verlangen, ik wilde mijn Meester ontmoeten. Ik wilde ervaren dat ik ook zo'n relatie kon hebben met iemand die mij echt kende en totaal zou accepteren en leiden naar God in mij. Zo ontdekte ik in 1972 het boek over Sai Baba en kocht het zodra het verscheen in de winkels. Dit bracht tal van ervaringen en leidde Nico, die ik inmiddels ontmoet had, en mij naar India in 1974. De drie maanden die wij toen samen in India aan Baba's voeten doorbrachten waren bepalend voor ons leven. De ervaringen die we daar hadden en in de jaren daarna toen wij kinderen kregen, verdienen een boek op zich dat er wellicht ooit komt.

Ik ontmoette iemand die mij vertelde over een Sai tempel in Onderdijk en dat ik daar eens moest gaan kijken. Dit was in 1999, en wat ik daar vond overtrof mijn stoutste verwachtingen. Wij hadden in heel wat Sai groepen meegedraaid en ook helpen oprichten, maar hier in deze tempel ervaarde ik Baba voor het eerst net zo krachtig als in Puttaparthi. Ik was totaal overrompeld dat dit kon in Nederland en hield het, zoals je snapt, niet droog. Wat een Godsgeschenk, dit stukje Baba in Nederland!

Met Kannaiah ervaarde ik een relatie die mij diep raakte, hoe kon ik mij zo verbonden voelen met iemand die ik net ontmoet had. Het leven werd ineens een avontuur met zoveel meer vergezichten.

Oktober 2000 ging de hele groep uit Onderdijk naar Baba en hoewel ik blij voor hen was voelde ik mij verdrietig omdat het voor ons voorlopig niet weggelegd leek. Onze keuze was altijd geweest om Baba te dienen door ons open te stellen voor de zielen die bij ons gezinnetje wilden komen en ons gebed was immer geweest dat wij op die manier de liefde konden doorgeven.

Ik riep mijzelf tot de orde en besloot te kijken naar wat er wel was, wij hadden zoveel mooie ervaringen met Baba, gewoon hier in Nederland en zeker in deze tempel. God zou ongetwijfeld weten wat goed voor ons was. November 2000 kwam de enthousiaste groep terug uit India en Kannaiah vertelde dat een diep verlangen van hem vervuld ging worden. Zijn Guru, Gopal Baba kwam naar Nederland. Wow, dat was onverwacht! Ik vond het leuk en spannend maar vooral voor Kannaiah, ik had al een Guru, Sathya Sai, dat was genoeg. Dacht ik...

Gopal Baba, die ik voor het gemak Swami noem, zeilde steeds meer bij mij binnen. Hij verscheen in mijn dromen, gaf mij boodschappen en ik voelde hem voortdurend om mij heen. Het verwarde mij en de keer dat Kannaiah zei, "Siet, hij komt ook voor jou", ontroerde mij dat enorm. Toen ik hem uiteindelijk ontmoette in Juli 2001, en ik mijn hoofd op zijn voeten liet rusten was dat zonder twijfel een van de mooiste momenten uit mijn leven. Ik kwam thuis, hier aan de voeten van deze eenvoudige man uit India. Er ontwikkelde zich een diepe relatie met Swami, een relatie waarover ik daarvoor alleen had gelezen of over had gedroomd. Een jaar lang was ik bijna elke dag in tranen uit pure dankbaarheid dat hij mij gevonden had. Er volgden jaren van momenten van zuivere zaligheid en diepe wanhoop in het proces waarin Swami ons schuurde en polijste. Voor mij was zijn overgaan uit de fysieke dimensie naar de subtiele de diepste schok. Ondanks dat hij ons zoveel verteld en geleerd had en ons notabene had laten oefenen toen hij bijna ging in 2018...

Op de dag dat hij overging in Juni 2020 voelde ik mij totaal leeg, doelloos, en verdwaald. Mijn zoon was uit de hemel gevallen en de wereld was donker om mij heen. Ik probeerde oprecht weer de draad op te pakken maar een diep verdriet kleurde al mijn ervaringen. Los van het feit dat Swami over was gegaan voelde ik mij door allerlei testen ook niet meer op mijn plaats in de GKS. Ik was niet alleen mijn Moeder/Vader en beste Vriend verloren maar had ook geen familie meer.

Natuurlijk was dit alles mijn ervaring en niet de uiteindelijke waarheid. In mijn verdwaald zijn leidde Swami ons naar nieuwe ervaringen waarin ons contact met het Apostolisch genootschap (Apgen) ontstond, een prachtige groep liefdevolle mensen die ons met open armen ontvingen en ook vol interesse waren over Swami. Daar heeft Swami mij steeds meer duidelijk gemaakt dat hier een stuk van mijn werk ligt, en uiteraard was ik daar nooit aan begonnen als ik fijn en comfy in mijn eigen GKS zwembadje was blijven dobberen.

En er kwam nog meer. Ik volgde Mohanji via social media en was geraakt door zijn directheid. Ik ervaarde dat hij precies hetzelfde zei als Sathya Sai en Swami, maar wellicht nog duidelijker en zonder toeters en bellen. Ik had een keer contact met een devotee van Mohanji in London en herkende veel in haar devotie. Ik verzuchtte dat ik Mohanji ook heel bijzonder vond, maar zei ik, "mijn hart is vol. Sathya Sai is mijn Vader en Gopal Baba mijn Moeder er kan niets meer bij, tenzij hij als een broer voor mij wil zijn." Zij antwoordde lachend en zei, "Sita als je dat wilt dan zal hij dat voor je zijn". Ik sloot ons telefoongesprek glimlachend af en had niet het gevoel dat dit zou gebeuren. Dezelfde nacht had ik een heldere droom van Mohanji waarin hij mij duidelijk liet weten dat hij er was voor mij. Als ik zeg dat ik verbaasd was is dat zacht uitgedrukt. Maar wat vooral opvallend was, was dat hij mij lichter achterliet. Ik was iets minder verdrietig. Kleine zonnestraaltjes braken door mijn wolkendek.

Ik wilde wel helpen in hun missie die uiteraard niet verschilt van die van Sai of Swami, en kreeg een redigeer klusje van een prachtig boek over Mohanji waar ik veel van leerde. Binnen een maand kwam Mohanji weer in mijn droom, nu met duidelijke instructies. Nog geen maand daarna ontmoeten wij hem voor het eerst op Schiphol. Zijn eerste toespraak in Nederland was in het Apgen, de tweede in onze Sai Tempel.

Hoe mooi is het dat onze meesters ons dwars door allerlei obstakels leiden, ons gebruiken, ons negeren, ons beminnen en vooral leren hoe wij onszelf kunnen zijn. Zonder oordeel, koesterend in hun eeuwige leiding.

Ik voel mij vooral intens dankbaar, met Sai, Swami, Mohanji, mijn familie en de spirituele familie van GKS, Apgen en Mohanji...wat een rijkdom!

In dankbaarheid en verbondenheid,

Sita

What's in the name?

Kannaiah is mijn naam ...

In 1996 kreeg ik deze naam, die letterlijk 'ogen van Krishna' betekent, van Swami Gopala Krishna tijdens onze eerste ontmoeting. Sinds die tijd gebruik ik die naam in correspondentie vanuit de tempel en word ik door enkelen thuis en vooral in India met Kannaiah aangesproken.

Een naam is als een mantra, resoneert of klopt-ie met je dan reageer je daar ook op. Zo ook de wijze hoe je een naam uitspreekt, uitgesproken met geweld of met respect is direct voel en hoorbaar.

Toen Swami mij de naam Kannaiah gaf resoneerde die direct, al zag ik nog niet voor me hoe ik die naam zou kunnen gebruiken in mijn thuissituatie.

Bas of Bastiaan is mijn gegeven naam en staat ook in alle officiële documenten.

Jama Dwar

Afgelopen week hebben Carla en ik een pelgrimstocht naar Mount Kailash in Tibet volbracht. Een leven veranderde reis welke zijn impact pas na verloop van tijd zal openbaren.

Aan het begin van de 3-daagse trekking kom je bij Jama Dwar, een kleine tempel van de God van de dood, Jama.

Hier laten pelgrims iets achter waar ze afscheid van willen nemen alvorens ze hun tocht aangaan, zonder om te kijken. Dit kunnen pijnlijke zaken zijn, een geliefde die ze hebben verloren, trauma's, gehechtheden of patronen. Voor mij was het duidelijk dat ik de patronen, gehechtheden, conditioneringen, verwachtingen die bij Bas hoorden achter zou laten. Een foto van mezelf legde ik bij deze tempel neer en zonder terug te kijken ging ik op weg. Hiermee liet ik ook Bas achter en besepte dat vanaf heden Kannaiah de naam zou zijn die passend is bij mijn huidige aanwezigheid.

Mijn vraag aan alle mensen die me lief zijn is of jullie me vanaf heden Kannaiah willen noemen.

Luister ik dan niet meer naar Bas? Iedereen staat vrij om me alles te noemen, al zou ik het enorm waarderen als een bewuste poging wordt ondernomen.

Daarnaast kan ik sociaal gezien niet zomaar mijn naam veranderen en zal daardoor 'vooralsnog' verbonden zijn met mijn geboorte naam. Wat de toekomst brengt kunnen we niet voorzien.

Kannaiah uitgesproken 'Kan ai ja' resoneert prima met me en na enige oefening vast ook voor jullie!

Ik kijk uit naar jullie poging.

Love, *Kannaiah*

VRIJWILLIGERS SAI TEMPEL ONDERDIJK

Na Mohanji's bezoek aan onze Tempel op maandag 17 juli zijn wij, Kannaiah en Carla, s'avonds naar Olst vertrokken met Mohanji om de volgende ochtend het programma in de Shirdi Tempel bij te wonen.

Aansluitend waren we bij nog bij een aantal onderdelen betrokken en kwamen we pas 19 juli s'avonds thuis in een schone, opgeruimde Tempel, koffieruimte, bieb/buffetruimte, keuken etc. Er waren héle lieve 'kaboutermpjes' geweest die alles hadden opgepakt in onze afwezigheid! Om na zo'n geweldig weekend, waar het dak er bijna afgezongen werd in Onderdijk, zo'n back-up te mogen ontvangen in de vorm van werkende handjes is ongekend hartverwarmend!

Voor ons was het raar om 'de boel, de boel' te laten en 20 juli af te reizen voor 'the once in a life-time trip to Kailash in Tibet'! Jullie hebben ervoor gezorgd dat we met een gerust hart de deur konden dichttrekken. SUPER DANK daarvoor!

PETER 'KUSSEN'

Een speciaal DANK JE WEL!

Aan Peter 'Medemblik' die we vanaf nu Peter 'Kussen' hebben gedoopt!
Waarom? Hij heeft het gepresteerd om álle kussenslopen - groot en klein - te herstellen met naald en draad.

Ze waren na het wassen rijp voor de klike ware het niet dat - na aanvankelijk een enthousiast 'naaikransje' in de koffieruimte een eerste aanzet gaf tot herstel, Peter met ongekenne toewijding en volharding dikwijls tot diep in de nacht zich in het kussen-herstel-proces wist vast te bijten!
Alle 'Pakistani patchwork' sloopjes hebben een nieuw leven gekregen!

Lake Manasarovar

Lake Manasarovar

ligt op 4590 m hoogte en wordt beschouwd als het hoogste zoetwatermeer op aarde. Ten westen ervan ligt het zoutwater meer 'Rakshastal', ook wel het meer van de duisternis of droefheid genoemd; ten noorden ligt de berg Kailash.

Deze meren worden gezien als de reflectie van de zon en maan op aarde. Het woord Manasarovar komt van het sanskriet "manas"= geest en "sarovar"= meer. Het betekent dat dit meer eerst in de geest van de schepper Brahman verscheen en zich daarna op aarde manifesteerde.

Mount Kailash

Vraag: Ik zou graag willen dat u vertelt over de grootsheid van Kailash, Mansarovar en wat er gebeurt met mensen die deze heilige pelgrimstocht ondernemen? Kunt u hier wat dieper op ingaan?

Mohanji: Al deze grote locaties, krachtcentra van de wereld hebben een transformerend effect. We gaan naar zulke locaties omwille van transformatie. Transformatie betekent simpelweg meer stilte vanbinnen, minder gedachten, minder verlangens. Dus een plaats als Kailash gaat over STILTE. In feite is Kailash stilte. Stilte betekent dat het de staat is van het Allerhoogste Bewustzijn. Stil, maar toch volledig actief, volledig intelligent en volledig levendig.

Wanneer je zo'n krachtcentrum hebt, worden veel wezens aangetrokken tot dat centrum voor hun eigen transformatie, persoonlijke transformatie. Wanneer mensen persoonlijk getransformeerd zijn, ze niet meer hebzuchtig zijn, ze al hun lagere vasana's (verlangens), en neigingen hebben afgeworpen, worden ze lichter, en dan beginnen ze helderder te worden.

Dus, een plaats als Kailash is een symbool of staat symbool voor je eigen innerlijke MOGELIJKHEID; de mogelijkheid van innerlijke stilte. Innerlijke stilte betekent dat er van binnen geen gedachten zijn; je bent absoluut stil. Als er gedachten van binnen zijn, ben je ALTIJD aan het trillen. Je verandert, je verschuift. Maar die onveranderlijke staat is Kailash.

Wanneer je naar zo'n plaats gaat, moet je gaan met volledig bewust zijn; 'bewustzijn' dat dit is WAAR je voor gaat. Zodra je innerlijk transformeert, verandert je leven en dat weerspiegelt zich in de samenleving daarbuiten. Kailash Mansarovar heeft het effect dat het je transformeert.

Wie beklom de berg Kailash?

Milarepa

Volgens boeddhistische legenden arriveerde Milarepa, de voorvechter van het tantrische boeddhisme, in Tibet om Naro-Bonchung, vertegenwoordiger van Bon, uit te dagen voor het brengen van het boeddhisme naar Tibet en ook voor het legitieme eigendom van de pelgrimsrechten naar de berg Kailash.

De twee raakten verwickeld in een grote tantrikstrijd, maar geen van beiden kon een beslissend voordeel behalen. Uiteindelijk werd overeengekomen dat degene die als eerste de top van Kailash zou bereiken de overwinnaar zou zijn. Bij zonsopgang op de ochtend van de wedstrijd begon de Bonpo priester (Naro Bon-chung) zijn reis naar de top, rijdend op zijn magische trommel, en de hele tijd op slaand, Milarepa's volgelingen stomverbaasd achterlatend toen ze hem stil zagen zitten en mediteren. Maar toen Naro-Bonchung bijna op de top was, reed Milarepa plotseling op de stralen van de zon en bereikte de top in een flits. Bonpo keek op en zag hem, zo onthutst en geschokt was hij dat hij zijn trommel liet vallen en deze in tweeën brak. Er wordt gezegd dat de sporen van de vallende stukken van de trommel nog steeds in de berg te zien zijn. Hier wonen verlichte wezens.

Het is bekend dat niet alleen Ravana, maar ook wijzen en siddha's aan de voeten van Shiva in Kailash zitten. Zuid-Indiase mystici zeggen altijd dat hun grootste yogi, Agasthya Muni, een van de zeven directe discipelen van Shiva die bekend staan als de Sapta Rishis, die de basis vormt van de Zuid-Indiase mystiek, daar in de zuidelijke zijde van Kailash woont.

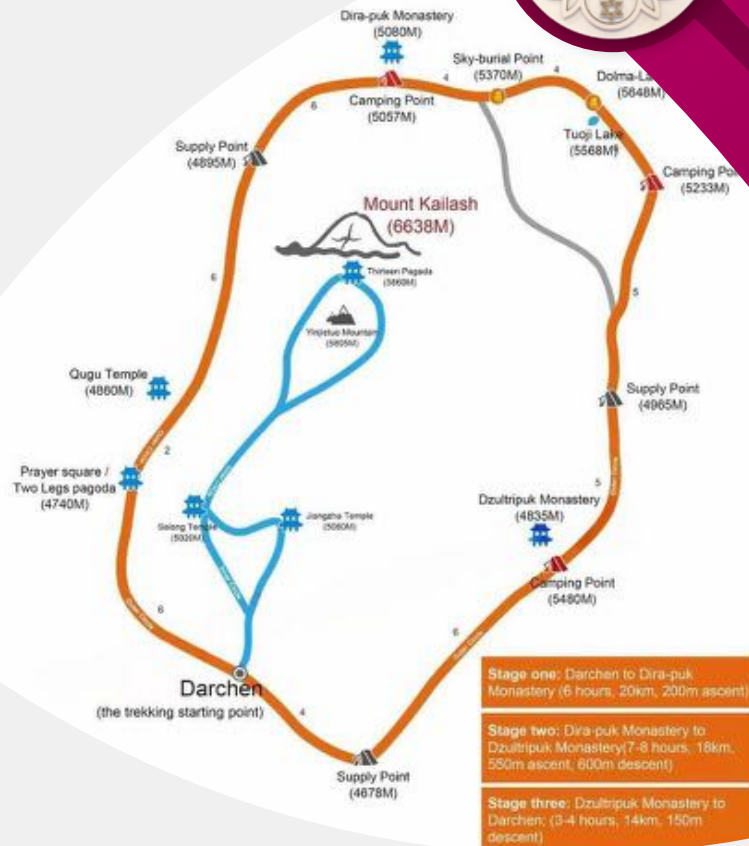
De boeddhisten geloven dat drie van hun belangrijkste bodhisattva's, Manjushri, Avalokiteshwara en Sandhyapani, in Kailash wonen.

De grote Tibetaanse yogi-heilige Milarepa mediteerde in een grot bij Kailash en ook in Lapchi Kang en bereikte uiteindelijk volmaakte verlichting.

Er wordt gezegd dat hier honderden Arhats of verheven wezens wonen.

De Parashuram Ashram ligt vlakbij Mansarovar en vele goden en wijzen leven hier ook.

Kailash

Het woord 'Kailash' resoneerde met ons en raakte ons diep in het hart.

Eenmaal eerder hadden we een dergelijke ervaring bij het horen van een naam, die een ongekennde impact op ons had nl. Belur Math (Bengalen, India). Belur Math is een pelgrimsoord voor mensen van over de hele wereld die verschillende religies belijden. Daar waar Swami Vivekananda (1836-1886), de belangrijkste discipel van Sri Ramakrishna, de laatste jaren van zijn korte leven verbleef.

De trekkracht naar Kailash was vergelijkbaar formidabel, wat maakte dat we contact zochten met Mohanji. Hem uitnodigen voor een bezoek aan de tempel in Onderdijk was onze prioriteit. Daarnaast vroegen we Hem om advies over de vele programma's die door de Mohanji organisatie georganiseerd werden, waarvan de 'Kailash' trip er voor ons met kop en schouders bovenuit stak!

"I definitely come to Onderdijk and I suggest 'Kailash'", waren Zijn woorden, die ons als muziek in de oren klonken!

Daarna sloop er voor mij twijfel binnen na het invullen van vele documenten.

De leeftijdsgrens voor Indiërs is 65 jaar en westerlingen 70 jaar. Wat is mijn leeftijd qua conditie, vroeg ik me af? Wandelen is nooit mijn ding geweest, laat staan in de bergen op zo'n hoogte!

De naam 'Kailash' mocht me dan op het bot raken, bij het inzien van het programma realiseerde ik me dat deze tocht voor mij, Carla, fysiek ondoenlijk leek. De tocht zou het 'ronden' te voet van de berg Kailash, een zgn. 'Parikrama' (circuit van 51 km), waaronder een bergpas (Dolma La Pass) inhouden.

PROGRAMMA

Dag 01-23 juli (zondag)

1 e bijeenkomst met Mohanji en de groep die voor ons op Meret na uit 27 pers. uit nieuwe gezichten bestond. (Indiërs is het visum geweigerd vanwege politieke issues met de Chinese autoriteiten).

Hyatt Regency Hotel in Kathmandu (Nepal) Hoogte: 1350 m

Dag 02-24 juli (maandag)

06:30u Ochtendmeditatie met o.a. 3x 108 keer de mantra 'Om Namah Shivaya'.

Bezoek Chinese consulaat i.v.m. aanvraag visums (duur 4 dagen).

Dag 03 -25 juli (dinsdag)

06:30u Ochtendmeditatie met o.a. 3x 108 keer mantra 'Om Namah Shivaya'.

Vrije dag in Kathmandu.

Satsang met Mohanji in de avond

Dag 04 -26 juli (woensdag)

06:30u Ochtendmeditatie met o.a. 3x 108 keer mantra 'Om Namah Shivaya'.

Sightseeing tour naar de heilige Pashupatinath tempel & Budhanilkantha

Satsang met Mohanji van 5 – 8 pm

Dag 05 -27 juli (donderdag)

Ochtendmeditatie met o.a. 3x 108 keer mantra 'Om Namah Shivaya'.

Oriëntatie voor Kailash (vervolg) en Groepsmeditatie met Mohanji.

Dag 06-28 juli (vrijdag)

Ochtendmeditatie met o.a. 3x 108 keer mantra 'Om Namah Shivaya'.

Kailash briefing door hoofd sherpa. Sporttas (duffle bag) inpakken.

Dag 07-29 juli (zaterdag)

Mohanji duwt ons af vanuit het hotel.

Rit Kathmandu - Syaphrubeshi, een klein stadje in de buurt van Rashuwagadhi, de grens van Nepal en China (Vriendschapsbrug). Lunch onderweg.

Overnachting in Syaprubeshi. Diner en overnachting in hotel. Hoogte: 2380 m

Dag 08-30 juli (zondag)

Rit Syaprubesi - Kyerong Na het vroege ontbijt rijd je naar de grens. Vervullen van de douaneformaliteiten (bijna een dagtaak). Rijden naar Kyerong. Hoogte: 3700 M

Dag 09-31 juli (maandag)

Rit Kyerong naar Saga

Diner & Overnachting in Saga. Hoogte: 4500 m

Dag 10-1 augustus (dinsdag) VOLLE MAAN

Rit Saga - Mansarovar via Prayang en Mayum La Pass (5200 m) en kom je aan in Hor Quo (4560 m). Lunch onderweg.

(Door motorpech 2,5 uur oponthoud, de lunch werd noodgedwongen in een haarspeldbocht genuttigd.) Een rit van uiteindelijk 13,5 uur die beloond werd met het zien (Darshan) van de heilige berg Mt. Kailash en het heilige meer Lake Mansarovar. Diner en overnachting in Parmarth Guest House. Hoogte: 4540 m

Dag 11-2 aug (woensdag)

In de ochtend nemen we een heilige dip (bad) in het meer Lake Mansarovar. Vervolgens vuurceremonie (Homa) met zicht op Mt. Kailash.

Lunch. Met de bus rond het meer (een 'Parikrama' van 2 uur) waarna we naar Darchen, het basiskamp van Mt. Kailash, rijden. Hoogte: 4620 m

Dag 12-3e aug (donderdag 12-08-2023=9)

1e dag van de Parikrama. Toewijzing porters (dragers rugzak) en pony's.

Start vanaf Yama Dwar (poort van de dood).

Overnachting in Guesthouse in Diraphuk. Hoogte 4890 m

Dag 13-4 aug (vrijdag)

2e dag van de Parikrama: Diraphuk – Zuthulphuk. 8–10 uur trek van ongeveer 22 km. In de vroege ochtend trektocht bergopwaarts naar Dolma La Pass. Na het bereiken van de top van de pas op 5850 m kun je Gauri Kund zien liggen in de diepte. Nadat je Dolma La Pass bent overgestoken trek je omlaag naar de vallei, bij op weg naar Zuthulphuk. Deze dag is de langste en zwaarste dag van de Parikrama. Bereid je dus mentaal goed voor. Overnachting in Guest House in Zuthulphuk. Hoogte: 5850 m

Dag 14-5 aug (zaterdag)

3e dag: Vandaag is de laatste dag van Parikrama. In de vroege ochtend (donker) trek je 10 km naar beneden langs het kronkelende pad. Zodra je de plaats Chongdo bereikt word je opgehaald en teruggedreden naar Darchen. Vanuit Darchen rijdt de hele groep (3 achterblijvers) naar Saga. Diner en overnachting in het hotel in Saga. Hoogte: 4500m

Dag 15-6 aug (zondag)

Na het ontbijt vertrek je van Saga naar Kyerong, met dierbare herinneringen aan Mt. Kailash en Lake Mansarovar... Hoogte 2700m

Dag 16- 7 aug (maandag)

Van Kyerong naar de grens van China-Nepal, om daar als eerste (10 uur open) de immigratie/douane te passeren, de grens over te steken op weg naar Kathmandu. Aankomst laat in het hotel in Kathmandu. Hoogte: 1350m

Dag 17-8 aug (dinsdag)

10:00 uur Feestelijke afsluiting met de Sherpa's met koffie en taart in het hotel!

Alles is "bonus", vanaf Lake Manasarovar met zicht op Mt. Kailash, verzekerde Mohanji ons! Mijn plan stond vast: ik zou achterblijven na onze 'dip' in Lake Manasarovar.

Mohanji raadde me aan de 1e dag van de 'Parikrama' te overwegen. Het zou een ongelooflijk zicht geven op Mt. Kailash vanaf de westzijde. Ik 'parkeerde' de mogelijkheid in mijn geest. We hadden immers nog een heel programma te doorlopen met het bezoek van Mohanji aan Nederland. Na afloop zouden wij – net als Mohanji - de volgende dag afreizen naar Katmandu. We keken uit naar de reis van ons leven maar keken er ook tegen op. Naadloos sloot alles op elkaar aan. Tijd om het bezoek van Mohanji te verwerken was er niet. In Katmandu pakten we na 2 dagen reizen de draad met Mohanji weer op.

Bij het fysieke afscheid van Mohanji in Kathmandu onderdrukte ik de aandrang om Hem als een klein kind te vragen of ik de 1e dag van de 'Parikrama' wel zou redden. Zijn antwoord zou mogelijk tot nog meer vragen kunnen leiden, vreesde ik.

Naar de 'dip' in Lake Mansarovar keek ik uit! Koud water deed me niet afschrikken dat had ik vaak genoeg ervaren in 'De grote Vliet' aan huis. Het opschonen van de voorouderlijke lijn was iets waar ik van gedroomd had...

Mohanji zwaaide ons hartelijk uit met de belofte dat Hij ons op subtiel niveau zou begeleiden. We vertrokken in vrolijke stemming het avontuur tegemoet in de bus.

S'ochtends bij Lake Manasarovar kreeg ik de vraag of ik echt wel - als enige - achter wilde blijven na de 1e dag van de 'Parikrama'. Een sherpa zou dan bij me moeten achterblijven. Het voelde voor mij alsof Carla niets in te brengen had en Shiva aan de touwtjes trok. Na overleg en bijval van Kannaiah, die ik niet wilde afleiden tijdens zijn tocht, ging ik de 3- daagse 'Parikrama' aan. Hoewel ik in een geweldige groep, en samen met Kannaiah was, ben je toch alleen! Kailash is in veel opzichten een individuele reis. (Na de eerste dag bleken 3 mede yatris niet verder te kunnen door hoogteziekte).

De (21!) dips in het kristalheldere koude Lake Mansarover waren door plotseling zonnige weersomstandigheden en afwezigheid van Chinese politie een ongelooflijke Blessing. Geen gehannes met een kan water jezelf 'Abisheken'! We liepen naar een stil gedeelte aan de oever van het meer waar we in alle rust en concentratie konden dippen. Naar dit onderdeel van de reis had ik immers immens uitgekeken: het opschonen van de voorouderlijke lijn en iedereen die met je verbonden is.

Eind jaren '90 deed ik al een poging, onderweg naar de Himalaya met de bedoeling de rode draad van mijn 'roots' te reinigen, maar belandde ik in een Ayurvedisch hospitaal. Het was nu of nooit...

Mohanji had ons van tevoren duidelijk 'gedrild'. De 1^e onderdompeling in het water doe je voor jezelf. Vervolgens voor de 'lineage' (afstamming), de eerste ring familie, de voorouderlijke lijn, de huis 'deity', de mensen die van je houden en God in de vorm die bij jou past. "Probeer 7 x te dippen"!

We wisten niet van ophouden! Na ieder 21 dips, zei Kannaiah: "nou is het genoeg", ha, ha. We hebben jullie allemaal een bad gegeven: de tempelbezoekers, de buurtgenoten en ga zo maar door! We waren euforisch na afloop.

Aansluitend, nadat iedereen weer warm was aangekleed volgde de 'Homa' (vuurceremonie), geleid door Kannaiah op verzoek en instructie van Mohanji aan de oever van het celestial meer. Een zon omgeven door een corona verscheen aan de hemel - een ervaring die gegrift staat in onze herinnering.

De 'Parikrama' (circuit rond Shiva mountain) heb ik deels op een pony en lopend tegen alle verwachtingen in kunnen voltooien. Mij laat het zien, juist omdat ik geen wandelaarster ben en zelfs m'n nieuwe schoenen nog niet eens had ingelopen, dat GRACE me ten deel is gevallen. Mohanji had ons wel verteld dat 'grace', overgave en focus op Shiva het enige was dat je nodig had voor de reis, maar voorafgaand aan de 'Parikrama' voelde ik en om mij heen de spanning en twijfel opbouwen. Het werd steeds stiller in de groep. De hoogte maakte ook dat angst en het overwinnen daarvan een rol ging spelen.

Het mooiste was voor mij dat tijdens de 'Parikrama' mijn aandacht zo volledig op het adembenemende parcours was gericht dat ik in het moment leefde! Momenten met eeuwigheidswaarde! Momenten van ontroering. Momenten waarin ik dood ging, gevolgd door momenten van expansie en ontspanning. Momenten van blijdschap en tranen bij het zien van Kannaiah.

Mohanji had ons mentaal voorbereid dat de reis naar Kailash zwaar zou zijn en een ware test van ons vertrouwen en onze overgave. Hij zei dat tijdens Kailash yatra: "Grace essentiëler is dan zuurstof".

Nu na ruim een week thuis na een reis die moeilijk te verwoorden valt blijkt dat we slecht kunnen wennen in de 3D wereld, die zo verdicht aanvoelt vergeleken bij de frequentie rond Lake Manasarovar en Mt. Kailash. Ondanks- of dankzij 3 uurtjes slaap per nacht voelden we ons high spirit onderweg en verbaasden we ons zelf dat we op grote hoogte, zonder sanitaire voorzieningen tegelijkertijd afzagen en genoten van de tocht.

Ik ben Lord Shiva, Mohanji, Kannaiah, de sherpa's, mijn pony en porter, mijn mede yatris, mijn voorouders en het hele universum enorm dankbaar, want zonder hun zegeningen was dit niet mogelijk geweest.

Zoals Mohanji het kernachtig verwoordde, is wat je door deze reis loodst is simpelweg: "Om Namah Shivaya".

We werden aangetrokken tot die enorme Shiva Lingam (Mt. Kailash), een plek met hoge energie, de verblijfplaats van Shiva zelf.

"Niemand kan er naartoe tenzij Shiva je roept. En niemand vertrekt er met lege handen. Maar om iets te winnen moet je eerst leeg zijn", aldus Mohanji.

Carla

Beeld van Swami Gopala Krishna

Een aantal maanden geleden had ik besloten om voor een paar weken richting India te vertrekken. Ik heb een hele hoop avonturen beleefd en eentje daarvan wilde ik hier met iedereen delen.

Een plan voor de reis had ik nog niet, maar wel een sterke drang om in Swami's ashram te zijn. Zo geschiedde het. De ticket werd geboekt, koffers geregeld en afscheid werd genomen. Een paar weken van tevoren schoot Kannaiah me nog even aan. De vraag was of ik iets mee terug zou kunnen nemen uit India. Het ging om iets heel bijzonders, namelijk een beeld van onze eigen Swami. Maar natuurlijk! Wát een blessing om met Swami te mogen reizen. Ik zorgde dat ik een grote koffer met genoeg ruimte bij me had en ik ging op pad.

Eenmaal in de ashram aangekomen, begreep ik dat het beeld daar niet was, maar in Girinagar, bij de originele tempel van Swami. Na een fijne tijd op de ashram en een mooie paar dagen in een andere stad werd het tijd om daar naartoe te reizen.

Het beeld was goed verpakt in een houten kist. Samen met Sudhakar, Umashankar en Prakash haalden we het deksel eraf en het beeld zag er prachtig uit. Het besef kwam steeds meer binnen dat ik Swami zou mogen gaan vervoeren. Dit voelde toch wel als het allergrootste cadeau.

Ik had op de website van mijn luchtvaartmaatschappij opgezocht dat de bagage maximaal 23 kilo mocht wegen. Na de kist op een weegschaal te hebben gezet, kwamen we erachter dat deze wel 35 kilo woog. Twee gevoelens schoten op dat moment door me heen. Ten eerste: 'Wat nu?! Swami, hoe dan?!' Ten tweede: 'Als Swami het wil, dan gebeurt het.' Sudhakar, Umashankar en Prakash stonden er net zo in. Vertrouwen op Swami, maar wel je verantwoordelijkheid nemen.

We bedachten om de houten kist weg te laten en in plaats daarvan extra opvulmateriaal toe te voegen. Dat scheelde al 8 kilo. Daarnaast vond ik op de website dat je extra kon betalen voor je bagage en dat die dan maximaal 32 kilo mocht wegen, geen grammetje meer dan dat. We waren er! We pakten Swami héééél zorgvuldig in, vroegen om Zijn zegeningen en wogen de koffer nog één keer en tot ons geluk kwam alles uit op net boven de 26 kilo. Helemaal top en wij waren blij.

Met de grootste zorg gingen we met de koffer om. Toen het tijd was om weer richting het vliegveld te gaan, legden we Swami heel voorzichtig in de auto. Na uitgebreid afscheid genomen te hebben van iedereen en beloofd te hebben hun liefdevolle groeten naar iedereen in Nederland door te geven, gingen we op pad. Na een paar meter vroeg mijn chauffeur en ondertussen goede vriend Shivukumar met een hoorbare brok in zijn keel: 'So, we have the honour to have Baba in our car today?'. Ik bevestigde het en hij legde zijn hand op mijn been.

Eenmaal bij het vliegveld aangekomen was het avontuur nog niet over. Ik kon direct naar de check-in balie lopen en ik was vrij gauw aan de beurt. Heel voorzichtig en stikzenuwachtig legde ik Swami's koffer op de band om het gewicht te bepalen. De weegschaal vloog de 26 kilo voorbij en stopte op 31,5 kilo. Nog 500 gram meer en het hele feestje was niet doorgedaan. Ik zei in mezelf: 'Swami, moet U nou echt zó erg met me spelen?'. Ik betaalde de extra kosten en we mochten op reis. Ik had nadrukkelijk gevraagd om er 'fragile' stickers op te plakken, maar ze vertelden me dat deze luchtvaartmaatschappij daar niet mee werkten, maar ze zouden er vast heel voorzichtig mee omgaan. Weer bekwam mij de mengeling van twee bekende gevoelens. Ik vertrouwde de bagagetillers voor geen meter en ik zag al voor me dat ze met Swami zouden gaan gooien om Hem in het ruim te krijgen. Tegelijkertijd kon ik me niet voorstellen dat Swami het zou laten gebeuren dat we niet intact zouden aankomen.

Ik heb de gehele vlucht plus overstap met enige spanning doorgemaakt. Eenmaal in de lucht herinnerde ik me dat m'n moeder me had gevraagd om 6 tubes Indiase tandpasta mee te nemen en dat ik die bij Swami in de koffer had gestopt. 'Oh nee, straks gaan ze denken dat ik verboden middelen bij me heb en blijft de koffer ergens hangen in Parijs of zo!'. Zo grappig hoe je Mind helemaal op hol slaat op zo'n moment. No worries, als Swami het wil, dan gebeurt het.

We kwamen in Nederland aan en alles kwam helemaal goed. Nog twee treinen naar huis en dan zou alles goed zijn. Het was een hobbel de bobbel, maar ook dat ging goed. Op 13 augustus brachten we Swami eindelijk thuis in de tempel. Het was een mooi moment en de afsluiting van een hele bijzondere reis. Vanaf nu staat in mijn geheugen gegrift: Als Swami het wil, dan gebeurt het!

Sai Ram

Joram

KAILASH

← CORONA OM DE ZON TIJDENS DE
'HOMA' (VUURCEREMONIE) AAN DE
OVER VAN LAKE MANASAROVAR

NIEUWSBRIEF

Kent u iemand die geïnteresseerd is en
de nieuwsbrief nog niet ontvangt,
laat het ons dan even weten!

KOPIJ VOOR DE NIEUWSBRIEF

Inleveren als (Word) bijlage naar:
info@gks-holland.nl voor de 23ste
van de maand.

Colofon:
GKS Nieuwsbrief september 2023
Ontwerp: Sylvia Nelissen
Opmaak: Natascha Chandansingh
Eindredactie: Bas (Kannaiah) & Carla

info@gks-holland.nl
basencar@quicknet.nl
levensschool@gks-holland.nl
www.saitempelonderdijk.nl

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM
(SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A, 1693 CV Wervershoof
(Onderdijk)
Bas (Kannaiah) van Velzen 0228 855128
info@gks-holland.nl
www.gks-holland.com
www.saitempelonderdijk.nl

BESTUUR STICHTING SRI SAI
MANDIRAM

Bas van Velzen (Voorzitter) - info@gks-holland.nl
Natascha Chandansingh (Secretaris) -
nchandansingh@gmail.com
Kirupa Ratnam (Penningmeester) - kirupatamil@hotmail.com
Joram van Velzen - joram199871@gmail.com
Marianne Spruit - f.spruit7@upcmail.nl